

Sygn. akt IV U 161/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2019 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Zbigniew Zabawa

Protokolant: sekr. sądowy Anna Dorecka

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2019 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 4 lutego 2019 roku nr (...)

w sprawie J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o emeryturę pomostową

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 161/19

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 22 maja 2019 roku

Decyzją z dnia 4 lutego 2019 roku, nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018r. poz. 1270 z późn.zm) oraz przepisów ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (Dz.U. z 2017r. poz. 664 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 09.01.2019r. (data prezentaty), odmówił J. K. prawa do emerytury pomostowej, ponieważ wnioskodawczyni nie udowodniła okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat oraz ze względu na to, że wyżej wymieniona nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 powyższej ustawy ani ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W stażu pracy w szczególnych warunkach ZUS nie uwzględnił ubezpieczonej okresów niezdolności do pracy z powodu choroby.

Od decyzji tej odwołanie wniosła J. K., domagając się jej zamiany poprzez zaliczenie powyższych okresów do stażu pracy w szczególnych warunkach, wskazując na brakujący jej do osiągnięcia 15 lat pracy w tych warunkach okres 11 dni, spowodowany chorobami i pobieraniem z tej przyczyny zasiłku chorobowego. Wymieniona wskazała również, iż nie przysługuje jej zasiłek przedemerytalny, gdyż nie została zwolniona z pracy, a jej status wynika z wygaśnięcia umowy, na podstawie której wykonywała pracę.

W odpowiedzi na odwołanie - doprecyzowanej następnie dalszymi pismami procesowymi - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. wniósł o jego oddalenie. Jak podniesiono, odwołująca się nie udokumentowała 15-letniego

okresu pracy w warunkach szczególnych, wymaganego przez ustawę o emeryturach pomostowych. W ocenie organu rentowego, ze świadectwa pracy z dnia 01.10.2008r. wystawionego przez (...) S.A. Zakład Produkcyjny (...) wynika, że wymieniona w pracowała w tym przedsiębiorstwie w warunkach szczególnych w okresie 10.05.1980r.-17.11.1981r. oraz 02.11.1994r.-30.09.2008r., z tym że przy wyliczeniu faktycznego okresu pracy we wzmiankowanych warunkach, z tych przedziałów czasu musiały zostać wyłączone okresy w których ubezpieczona przebywała na urlopach bezpłatnych, urlopie macierzyńskim (12.07.1981r.-31.10.1981r.) i zasiłkach chorobowych (04.10.2007r.-31.10.2007r., 09.07.2008r.-31.07.2008r., 25.09.2008r.-30.09.2008r.) oraz urlopach bezpłatnych, co łącznie pozwoliło przyjąć, że ubezpieczona pracowała w warunkach szczególnych przez 14 lat, 11 miesięcy i 19 dni, nie spełniając tym samym warunków do uzyskania emerytury pomostowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Odwołująca się od decyzji - J. K., urodzona dnia (...) na dzień wydania zaskarżonej decyzji miała ukończone 58 lat, (...)

Ubezpieczona była zatrudniona w (...) S.A. Zakład Produkcyjny (...) gdzie wykonywała pracę w warunkach szczególnych w okresie od dnia 10.05.1980r. do dnia 17.11.1981r. oraz od dnia 02.11.1994r. do dnia 30.09.2008r.

W okresie 10.05.1980r. - 17.11.1981r. wymieniona pracowała na stanowisku „sortowarz-brakarz” w zespołach formujących szkło, która to praca polegała na zbieraniu gotowych szklanek wydawanych przez automat, które następnie przenosiła do pojemników, a później umieszczała na kolejnej maszynie, obcinającej z wyrobu szklanego zbędne element. Po zakończeniu tego procesu wymieniona dokonywała segregacji przygotowanych w ten sposób produktów. Praca J. K. w okresie od dnia 02.11.1994r. do dnia 30.09.2008r. w charakterze „odnoszacza” polegała na moczeniu formy odlewniczej, przekazywanej następnie hutnikowi, wkładającemu gorące szkło do formy, która była nadmuchiwana celem stworzenia produktu. Nadmuchiwany wyrób był następnie studzony przez wymienioną. Po wykonaniu tej czynności produkt był zatapiający w maszynie, a później odnoszony do tzw. ciągowni. Temperatura na stanowisku pracy niejednokrotnie wynosiła nawet do 50°C.

Pracodawca wystawił za okres 10.05.1980r.-06.01.2008r. świadectwo pracy, gdzie wskazał, że odwołująca się pracowała w warunkach szczególnych w okresie 10.05.1980r.-17.11.1981r. – w charakterze „sortowacza-brakarza” wyrobów szklanych (wymienionym w wykazie A, Dział XIII poz. 3 pkt. 8 zarządzenia Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego nr 7 z dnia 07.07.1983r. w sprawie pracy wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy przemysłu chemicznego i lekkiego) oraz w okresie 02.11.1994r.-30.09.2008r. - w charakterze transportowego na stanowisku odnoszacza, (wymienionym w cytowanym wykazie, pod poz. 3 pkt 7).

Inicjatorka postępowania w okresie pracy w warunkach szczególnych trzykrotnie przebywała na zasiłku chorobowym, co miało miejsce w okresach: 04.10.2007r.-31.10.2007r., 09.07.2008r.-31.07.2008r. i 25.09.2008r.-30.09.2008r., które to okresy wraz z czasem w którym odwołująca się przebywała na urlopie macierzyńskim (12.07.1981r.-31.10.1981r.) wraz z okresem urlopów bezpłatnych (24.03.2001r., 27.03.2001r.-28.03.2001r., 15.04.2001r.-16.04.2001r., 02.05.2001r.-03.05.2001r. i 25.12.2001r.) zostały uznane przez Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jako niepodlegające uwzględnieniu do okresu pracy w warunkach szczególnych.

Dowód:

- świadectwo pracy z dnia 01.10.2008r.
- akta osobowe
- pismo ZUS z dnia 13.03.2019r. – k. 4
- pismo ZUS z dnia 28.03.2019r. – k. 13
- pismo odwołującej się z dnia 04.04.2019r. – k. 15

- zeznania odwołującej się na okoliczność pracy w warunkach

szczególnych – k. 54-55

J. K. w okresie 01.02.2017r. – 31.12.2017r. była zatrudniona w (...) OCHRONA Sp. z o.o., przy czym faktycznym miejscem wykonywania pracy był teren przedsiębiorstwa (...) S.A. Oddział w T., z którym to przedsiębiorstwem umowę cywilnoprawną zawarł pracodawca ubezpieczonej. Ubezpieczona w okresie 01.02.2017r.-31.12.2017r. wykonywała pracę na terenie Wydziału (...) gdzie panowały dodatnie temperatury, zaś jej praca polegała na porcjowaniu mięsa, pakowanego następnie do pojemników lub – incydentalnie – foliowaniu zróżnicowanych pod względem wagowym porcji. Pracodawca w wystawionym przez siebie świadectwie wskazał, że zatrudniona nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Dowód:

- świadectwo pracy z dnia 17.01.2018r. – k. 20

- pismo (...) S.A. z dnia 17.04.2019r. – k. 49

- zeznania odwołujące się na okoliczność pracy dla (...) OCHRONA Sp. z o.o. – k. 54

Wnioskodawczyni w okresie 01.10.2012r.-16.08.2014r. była zatrudniona w Zakładzie (...) D. L. A. W. sp. j., gdzie – pracując jako konserwator pomieszczeń – nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Dowód:

- świadectwo pracy z dnia 19.08.2014r. – k. 25

Stan faktyczny został ustalony w oparciu o zeznania odwołującej się oraz dowody z dokumentów. Sąd dał wiarę w całości zeznaniom J. K., które dotyczyły wyłącznie okoliczności pracy w warunkach szczególnych albowiem wskazała ona fakty istotne z punktu widzenia rozstrzygnięcia. Złożone zeznania zasługiwały na walor pełnej wiarygodności gdyż w sposób spójny, konsekwentny i niesprzeczny wykazały okoliczności pozwalające rozstrzygnąć czy praca wykonywana przez odwołującą się w oparciu o zatrudnienie w (...) OCHRONA Sp. z o.o. była pracą w warunkach szczególnych. Korespondowały one z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd pozytywnie ocenił dowody z dokumentów zalegających w aktach sprawy, których autentyczność oraz wiarygodność, a także poprawność materialna i formalna nie budziły wątpliwości. Brak było zatem jakichkolwiek podstawy – również podlegających uwzględnieniu z urzędu – aby dokumentom tym odmówić właściwego im znaczenia dowodowego, w tym wynikającego z art. 244 kpc i art. 245 kpc.

Mimo pewnych wątpliwości sygnalizowanych przez inicjatorkę postępowania w piśmie procesowym z dnia 04.04.2019r. (k. 15v-16) Sąd nie rozpatrywał kwestii okresów składkowych stażu pracy J. K., gdyż okoliczność posiadania przez nią co najmniej 20-letniego okresu składkowego i nieskładkowego ustalonego na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (wymaganego do uzyskania emerytury pomostowej, a określonego przez art. 4 pkt 4 ustawy o emeryturach pomostowych) na żadnym etapie postępowania nie była kwestionowana przez organ rentowy.

Sąd Okręgowy rozważył co następuje:

Odwołanie od zaskarżonej decyzji (...) Oddział w T. z dnia 4 lutego 2019 roku nr (...) w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa nie zasługiwało na uwzględnienie.

Organ rentowy w toku postępowania administracyjnego, przyjmując że J. K. pracowała w (...) S.A. Zakład Produkcji (...) w okresie 10.05.1980-17.11.1981 i 02.11.1994-30.09.2008, nie zaliczył jako okresu pracy w warunkach szczególnych okresu pobierania przez w/wym. zasiłków chorobowych tj. 04.10.2007r.-31.10.2007r., 09.07.2008r.-31.07.2008r., 25.09.2008r.-30.09.2008r., a także okresu przebywania przez odwołującą się na urlopie macierzyńskim w okresie 12.07.1981r.-31.10.1981r. i urlopowach bezpłatnych. Powyższe wnioskuje - co do braku zaliczenia okresu zaliczenia czasu w którym ubezpieczona była chora i pobierała z tego tytułu zasiłek - leżące u podstaw decyzji organu rentowego stanowiło okoliczność sporną pomiędzy stronami.

W świetle odwołania złożonego przez J. K., na gruncie przedmiotowego postępowania, rozstrzygnięcia przez Sąd wymagały pierwszoplanowe kwestie w postaci: oceny decyzji ZUS - pod kątem zasadności niezaliczenia do okresu pracy w warunkach szczególnych, czasu przebywania przez w/wym. na zwolnieniu chorobowym i urlopie macierzyńskim oraz rozstrzygnięcia czy praca wykonana przez odwołującą się z tytułu zatrudnienia (po 31.12.2008r.) przez inne niż (...) S.A. Zakład Produkcyjny (...) podmioty była pracą w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze. Zagadnienia te, ze względu na swoją doniosłość dla rozstrzygnięcia sprawy, zostaną omówione przedstawionej wyżej kolejności.

Emerytury pomostowe w polskim porządku prawnym zostały wprowadzone ustawą z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (t.j. Dz. U. z 2018r., poz. 1924), która obowiązuje od dnia 01.01.2009r.

Stosownie do art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych prawo do tego świadczenia przysługuje pracownikowi, który łącznie spełnia enumeratywnie wyliczone przesłanki, a to: urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r. (art. 4 pkt 1); ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat (pkt 2); osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn (pkt 3); ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn (pkt 4); przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 cytowanej ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (pkt 5); po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 (pkt 6); nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy (pkt 7).

Pojęcie pracy w szczególnych warunkach jest zdefiniowane art. 3 ust.1 ustawy o emeryturach pomostowych i zgodnie z nim: „Prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku”, zaś szczegółowy wykaz jest określony w załączniku nr 1 do cytowanej ustawy. Z kolei prace o szczególnym charakterze definiuje art. 3 ust. 3, który stanowi, że: „Prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się”, a ich wykaz zawiera załącznik nr 2 do ustawy. Definicję pojęcia pracy w warunkach szczególnych zawiera również ustawa z dnia 17 grudnia 1998 o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 1270), która w art. 32 określa, że „za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia.” (art. 32 ust. 2). Cytowana ustawa zawiera również wyszczególnienie pracowników, których uważa się za zatrudnionych w szczególnym charakterze (art. 32 ust. 3). Na gruncie tej ustawy, niezbędnym jest zatem aby praca była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu, w ramach jednego z wyodrębnionych rodzajów prac, które zostały ujęte w wykazie stanowiącym załączniki

do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. (t.j. Dz.U. 1983 nr 8 poz. 43 z późn. zm.) w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (zob. K. Antonow (red.), Komentarz do art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, LEX 2014).

Ustalanie okresu pracy w szczególnych warunkach na gruncie ustawy o emeryturach pomostowych następuje z uwzględnieniem treści art. 12, który stanowi, że „Przy ustalaniu okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, o których mowa w art. 4-11, nie uwzględnia się okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał wynagrodzenie lub świadczenie z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.”, przepis ten ma również odzwierciedlenie na gruncie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2018r. poz. 2245) gdzie w art. 32 ust. 1a pkt 1 określa, iż „Przy ustalaniu okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie uwzględnia się okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał po dniu 14 listopada 1991 r. wynagrodzenie lub świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.”. Poglądy te są reprezentowane również w orzecznictwie, gdzie wskazuje się, iż uwzględnienie takich okresów jako czasu pracy w szczególnym charakterze dopuszczano jedynie do czasu wejścia w życie powyższego przepisu, a więc do dnia 01.07.2004r., (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 lutego 2006r. sygn. akt I UK 154/05, Legalis nr 177823). Na gruncie niniejszej sprawy, rozstrzygając kwestię zaliczenia okresów pobierania zasiłków chorobowych przez J. K., nie budzi wątpliwości, że organ rentowy w sposób prawidłowy w oparciu o powyższe przepisy prawa nie zaliczył jako okresu pracy w warunkach szczególnych czasu w którym wymieniona pobierała zasiłki chorobowe, tj. 04.10.2007r.-31.10.2007r., 09.07.2008r.-31.07.2008r., 25.09.2008r.-30.09.2008r., a także okresu przebywania na urlopie macierzyńskim (12.07-1981r.-31.10.1981r.). W takiej sytuacji bez znaczenia pozostać muszą subiektywne odczucia ubezpieczonej co do tego, iż rozstrzygnięcie organu rentowego jest krzywdzące. Kwestia ta – jako niedotycząca przepisów prawa, które musiały zostać zastosowane – znajduje się poza zainteresowaniem Sądu i nie może w żaden sposób wpływać na kształt rozstrzygnięcia. Wobec dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych bez znaczenia dla rozstrzygnięcia pozostają również wskazane przez odwołującą się faktyczne warunki w jakich wykonywana była praca na rzecz (...) S.A. Zakład Produkcji (...) (przytoczone w piśmie z dnia 04.04.2019r. – k. 15), gdyż organ rentowy w wydanej przez siebie decyzji nie zakwestionował faktu wykonywania przez wymienioną pracę w szczególnych warunkach, ani też faktu samego zatrudnienia w tym czasie, a jedynie nie uwzględnił wyszczególnionych wyżej okresów przebywania przez nią na zwolnieniu lekarskim oraz urlopie macierzyńskim oraz urlopiach bezpłatnych, na co w żadnym razie nie mają wpływu przytoczone warunki pracy. Wobec powyższego Sąd uznał, iż zaliczeniu jako okresy pracy ubezpieczonej w szczególnych warunkach na rzecz (...) S.A. Zakład Produkcji (...) w rozumieniu art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS jak również art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych podlegały okresy od 10.05.1980-11.07.1981r., 01.11.1981-17.11.1981, 02.11.1994-23.03.2001r., 25.03.2001r.-26.03.2001r., 29.03.2001r.-14.04.2001r.,17.04.2001r.-01.05.2001r.,04.05.2001r.-24.12.2001r., 26.12.2001r.-30.09.2008r., wynoszące łącznie 14 lat, 11 miesięcy i 19 dni. Oznacza to, że praca w warunkach szczególnych wyłącznie u wyżej wymienionego pracodawcy nie daje podstaw do przyjęcia, że ubezpieczona – w ramach tego zatrudnienia – spełnia warunki nabycia prawa do emerytury pomostowej określone w art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, ze względu na niezaisnienie przesłanki pracy w szczególnych warunkach, które obwarowane jest okresem wyznaczonym przez ustawę na co najmniej 15 lat (pkt 2).

W związku z powyższym rozważania wymagał również – wynikający tak z zeznań jak i naświetlony w pismach składanych przez ubezpieczoną – fakt zatrudnienia w (...) OCHRONA Sp. z o.o., gdzie wymieniona mogła (przynajmniej teoretycznie) w okresie 01.02.2017r.-31.12.2017r. pracować w szczególnych warunkach, mimo odmiennej treści świadectwa pracy (o czym będzie jeszcze mowa).

Operując zatem na gruncie art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, w sytuacji gdy ubezpieczony pracował po 31.12.2008r. dla oceny czy wykonywana przez niego po tej dacie praca była w rzeczywistości pracą w warunkach szczególnych posłużyć należy się zarówno wykazem prac w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, stanowiących załącznik nr 1 i 2 do ustawy o emeryturach pomostowych, jak też wykazem prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego, wyszczególnionych w wykazach A oraz B wymienionego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r.

Uwzględnieniu jako okresy pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze podlega tylko okres gdy praca wykonywana była stale, w pełnym wymiarze czasu pracy (§2 ust.1 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983r.). Ujęcie takie oznacza, że zaliczeniu takiemu nie podlegają okresy w których ubezpieczona wykonywała zadania dla pracodawcy w oparciu o umowy cywilnoprawne (która to okoliczność została zasygnalizowana przez nią w piśmie z dnia 04.04.2019r. (k. 15), a także dołączonych zaświadczeniach dotyczących umów zlecenia, która zawarła z (...) OCHRONA Sp. z o.o. (k. 17-18)

– abstrahując przy tym od tego czy czynności, które wówczas wykonywała dałyby się zakwalifikować jako praca w warunkach o którym mowa w art. 3 ust.1 lub 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

W żadnym razie nie przesądzająca kwestii pracy w warunkach szczególnych po dniu 31.12.2008r. jest - przekazana przez organ rentowy - informacja na dzień 07.05.2019r., zgodnie z którą żaden pracodawca nie złożył druków (...) za J. K. (k. 52). Choć obowiązek dokonania takiego zgłoszenia wynika z art. 41 ust. 4 pkt 2 i ust. 6-8 ustawy o emeryturach pomostowych, brak złożenia druku nie przesądza jeszcze, że ubezpieczona nie wykonywała takiej pracy, możliwa bowiem wydaje się sytuacja w której pracodawca nie wywiązuje się z przedmiotowego obowiązku nałożonego przez ustawodawcę.

Rozpatrując zatem kwestię zatrudnienia inicjatorce postępowania na podstawie umowy o pracę w (...) OCHRONA Sp. z o.o. wskazania wymaga – sygnalizowany już wcześniej – fakt określenia w świadectwie pracy z dnia 17.01.2018r., że praca nie była wykonywana w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, co jednoznacznie wynika z literalnego brzmienia pkt 11 świadectwa pracy (k. 20v), na co też wskazuje organ rentowy w piśmie z dnia 20.05.2019 (k. 50). Co oczywiste, zarówno stwierdzenie w świadectwie, że pełniona praca nie była wykonywana we wspomnianych warunkach, jak i twierdzenie przeciwne, w żadnym razie nie mogą determinować przyjęcia przez Sąd (a wcześniej organ rentowy) tej okoliczności za pewnik. Świadectwo pracy nie jest bowiem dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 §1 i 2 kpc, ze względu na fakt, że podmiot, który je wydaje nie jest organem państwowym ani organem wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej, toteż traktować należy je jak dokument prywatny, w związku z czym fakt ten zawsze winien zostać zweryfikowany w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy i z uwzględnieniem wszelkich okoliczności a nie stwierdzony a priori (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 11 września 2012r., sygn. akt III AUa 1706/11, LEX nr 1223239, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 13 lutego 2013r., sygn. akt III AUa 1525/12, Legalis nr 755574; wyrok Sadu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 6 lutego 2013r., sygn. akt III AUa 1134/12, Legalis nr 730693).

W ocenie Sądu nie sposób jednak uznać, aby praca wykonywana przez inicjatorkę postępowania na rzecz (...) OCHRONA Sp. z o.o. była pracą w szczególnych warunkach (lub w szczególnym charakterze) w rozumieniu wykazu pracy z ustawy o emeryturach pomostowych ani też rozporządzenia rady ministrów z dnia 7 lutego 1983r. Rozpatrując przedmiotowe zagadnienie stwierdzić trzeba, iż czynności wykonywane przez nią w tzw. (...) oddziale przedsiębiorstwa (...) S.A. realizowane były w pomieszczeniu o dodatniej temperaturze powietrza, oscylującej w przedziale 4°C - 7°C, natomiast – wykonywane nieregularnie, w ramach „oddelegowania” – w (...)w temperaturze wyższej. Brak wobec tego możliwości zaklasyfikowania ich jako pracy w pomieszczeniach o narzuconej technologii temperaturze powietrze poniżej 0°C (ustawa o emeryturach pomostowych, załącznik 1, poz. 35), ani jakiegokolwiek innej pracy w szczególnych warunkach spośród wyszczególnionych w załącznikach do ustawy. Czynności tych nie sposób również zaliczyć do wymienianych w dziale X wykazu A rozporządzenia pracach w rolnictwie i przemyśle rolno-spożywczym, gdyż nie są to prace wykonywane przy uboju zwierząt (ust. 8). Nadto, nie można uznać ich za prace wykonywane bezpośrednio przy utylizacji surowców zwierzęcych (ust. 9), gdyż z obdarzonych walorem wiarygodności zeznań ubezpieczonej wynika, że incydentalnie pracowała ona przy foliowaniu kawałków mięsa (a więc produktów żywnościowych pochodzenia zwierzęcego), a nie przy utylizacji surowców zwierzęcych, gdzie wymagane byłoby wykorzystanie surowców odpadowych, nienadających się do spożycia. Powyższe prowadzi do wniosku, że ubezpieczona w okresie pracy w (...) OCHRONA Sp. z o.o. nie wykonywała również prac w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w rozumieniu wykazu A lub B wzmiankowanego rozporządzenia.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego i poczynionych na jego podstawie ustaleń faktycznych nie budzi wątpliwości, że inicjatorka postępowania nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze również w Zakładzie (...) Sp. j., gdzie była zatrudniona na stanowisku konserwatora pomieszczeń, co też na żadnym etapie postępowania nie było przez nią kwestionowane.

W związku z powyższym, Sąd stwierdził, że ubezpieczona, po dniu 31.12.2008r. (a więc po dacie wejścia w życie ustawy o emeryturach pomostowych) nie wykonywała pracy w warunkach szczególnych (w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy), a tym samym (odnosząc się do przesłanek nabycia prawa do przedmiotowego świadczenia) uznać trzeba, iż brak jest podstaw dla przyjęcia, że ubezpieczona przepracowała w warunkach szczególnych okres 15 lat (brak spełnienia przesłanki z pkt 2) jak też dla uznania, że wykonywała ona prace w warunkach szczególnych po dniu 31.12.2008r. (brak spełnienia przesłanki z pkt 6). Wobec powyższego przyznanie prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 4 cyt. ustawy nie było możliwe.

Na marginesie wskazać należy, że zwolnienie z wymogów wskazanego w art. 4 pkt 6 wprowadza art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, zgodnie z którym prawo do tego świadczenia przysługuje również osobie, która po dniu 13.12.2008r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach i szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 (art. 49 pkt 1), przy założeniu, że ubezpieczony spełnia wszystkie pozostałe wymogi wprowadzone przez art. 4 pkt 1-5 i 7 oraz art. 5-12 cytowanej ustawy (art. 49 pkt 2), a także w dniu 01.01.2009r. legitymował się okresem pracy w szczególnych warunkach wynoszącym co najmniej 15 lat (art. 49 (pkt 3)). Innymi słowy, przepis ten zmienia wymagania konieczne do uzyskania emerytury pomostowej dla osób niespełniających wymogu wykonywania pracy w szczególnych warunkach po dniu 31.12.2008r. (art. 4 pkt 6). Jest to jedyny wymóg spośród wymienionych w art. 4, z którego jest możliwość zwolnienia ubezpieczonego, przy założeniu, że spełnia on pozostałe przesłanki wyliczone w tym przepisie.

Przeniesienie tych rozważań na grunt niniejszej sprawy prowadzi do wniosku, iż wobec wykazanego już nieprzepracowania w warunkach szczególnych przez inicjatorkę postępowania 15 lat, nie jest możliwe przyznanie jej emerytury pomostowej również na podstawie wyjątku unormowanego w art. 49 cytowanej ustawy.

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia i przywołane przepisy prawa, wobec stwierdzenia, że odwołująca się nie spełnia przesłanek do przyznania emerytury pomostowej Sąd oddalił odwołanie.